

Skandinávie a Pobaltí 1996.

Vodáci Campanula Ostrava jedou na celý měsíc na poznávací zájezd po Severní Evropě za pouhou desítku. Je nás 14 na celý autobus, takže všichni jsou rozvaleni na dvou sedadlech. Na zbývajících jsou batohy, stany, spacáky, potraviny, hodně pití a dole rafty, vesty, přilby, pádla a tajemné kartony. Přes Polsko jedeme do německého Rostocku, odtud do Dánska. Hodinová prohlídka Kodaně. Trajektem do Švédska. Spíme u moře, ráno koupel, uklouzl jsem na šutrech, porostlých slizkými řasami. Mám výron kotníku, stahuji si ho obinadlem a kulhám. Autobus stávkuje, odešel píst. V Ljungby je servis Volvo. Řidič a zručný Pepa kuchají autobus, ostatní máme náhradní program. Koupání v jezerech, košť vína z Hrušek, kupujeme uzeného lososa, vaříme raky, válíme se u vody. Ve Švédsku je každá voda pitná. Pijeme ji z jezera. Píst přiletěl aerem z Prahy. Konečně je bus v pořádku, na pohled. Ve skutečnosti teče voda, znovu demontáž motoru a pořádně utěsnit. Ted' definitivně vyrážíme na sever. Na norských hranicích nás celníci vybírají hlavně ty kartony. 140 litrů tvrdého alkoholu a 6 sudů piva je pro vlastní potřebu asi moc. Jsme zadrženi, celý den v Norsku trávíme na policejní stanici. Výslech, popis, trestanecké foto, na záchod v doprovodu poldy se samopalem. Dali nám džbán vody. Alkohol zabavili, chceme aspoň prázdné sudy, pivo tedy teče do kanálu před našima očima. Trpěli jsme moc. A ted' nám řekli, že u nich je to vážný trestný čin. Hledali se psy i drogy, ale marně. Mohli jsme si vybrat 2 měsíce basy nebo velkou pokutu a vyhoštění. Platíme 3500 marek a hajdy zpět do Švédska. Škoda, tolik jsem se těšil na Nord kap. Já byl v Norsku vloni, ale co ostatní chudáci? Trochu peněz nám zbylo, tak akorát na cestu zpět. A to nám dlouho chodily upomínky z Norska, abychom zaplatili druhou půlku pokuty. mají ji vidět! Naši šéfové si chtěli namazat kapsu prodejem chlastu ted' si nechají poslat telegraficky prachy na dokončení cesty. Překračujeme polární kruh, koupeme se v jezeře, je teplo. Praha hlásí 17°, Stockholm 32°, hlupí mají štěstí. V hlavním městě Laponska Jokkmokku si prohlídíme kostel, v infocentru pohledy, úžasná příroda, sobi, losi, moře hub a z nich polévky a guláše. Vzal jsem si cibuli a papriku. taky mám kaši v prášku, palačinky, soju, cuketu. Mladí, nezkušení Ostraváci mají samé konzervy a maso se jim brzy přejídá. tak funguje výměnný obchod. Soja za zabíjačku, cuketa za čabajku, palačinka za cokoliv, houbový guláš za vepřovku. taky si přilepšujeme borůvkami, je tu nádherně, až na ty všudypřítomné komáry. Ani krabička cigaret je ze stanu nevyžene, pod širákem si dávám přes obličej kus staré záclony. Bzučí, ale nekoušou. To musí být jeden chytřej.

Jsme v Kiruně, okolo obří haldy, těží se zde kvalitní železná ruda. Jedeme ke Stříbrnému vodopádu Silverfalen, fotíme Lapskou bránu. Z Abiska vyrážíme v 19 hod. na 6denní trek na těžko stan, spacák, oblečení, jídlo. Každý si zváží bágl na mincíři. Průměr je 20-30 kg. Já mám 9,5 ale oznámím 14, to aby mne ostatní nebili. neznalci táhli 4 litry vody, já jen prázdnou láhev, voda tu teče všude. Na chlebu mám na každý den tři rysky - snídaně, oběd, večeře a tatrunku pro případ ztroskotání. Oni táhnou těžké konzervy, dokonce ve skle. Však taky dopadli, křeče, kolena, žíly a smrt na jazyku. Šlapeme denně 20 km královskou cestou KUNGSLADEN. Jdeme až do půlnoci, pořád světlo. Bivakuji u potoka, do rána mi vyroste u hlavy krásný křemenáč. Další den je nádherně, kulhám hodinu vpředu, u brodu obědvám, ostatní mě předbíhají. Spíme u visuté lávky, kolem sobi, prší a svítí. nad námi dvě krásné duhy. Zase vyrážím o hodinu dřív, kulhám, bolí nohy, dělají se puchýře, potkávám soby, kolem nádherné panorama, blížíme se k nejvyšší hoře KEPKEKAJSE 2117 m. V potoce provádím celkovou hygienu, na dně se třpytí 10 švédských korun. Spíme na chatě se Švédy. Táhneme jako karavana dál. Nohy už moc neslouží, děvčata přehazují jídlo do báglu svých kavalírů. Mně už jídlo dochází, kazí se počasí. Zítra se uvidí. Ráno nevypadá dobře. Na vrchol vylezou jen Mauglí a Lee, nevidí nic. Ostatní končí na chatě nebo dřív. Svat'ka hlídá tábor. Já, Radúz a Mahulenska jsme to myslím vyhráli, když jsme to zabalili a kulhali k autobusu. Cestou borůvky, houbičky, čabrání v potoce. V Nikkaluoptě je náš bus, pereme, vaříme, ošetřujeme nohy. Prohlídíme centrum, pohledy, známky, WC. Moc se nehýbu, sedím a čumím na video Tanec s vlky. Další den se připotácí ostatní, zničení. Lee má koleno v háji. Nesl 32 kg, dva fotáky a stativ. Ale zase má hezké fotky. Svat'ka přiletěla helikoptérou, no ale ta sranda ji stála 3500.

Jedeme na raftech řeku KALIX ALV asi 20 km. Nic moc, samý olej, sem tam peřej. U Kiruny zastavujeme u cesty ve vojenském pásmu, rybáři nás vezou 8 km k autobusu. U železnice jsou hory hřibů a hodně sobích parohů. večer splouváme TURNE ALV. Opět nuda až na 50 m úsek WW IV. A jsme ve Finsku, nekonečná tundra, břízky, sobi, méně hřibů i borůvek, ubývá hor. Při sběru hub jsem narazil na losa. Je to obrovská kráva s ohromnými lopatami na hlavě. Tak jsem se jej lekl, že jsem upustil hřiby a doběhl do tábora s očima navrch hlavy, že mi to všichni uvěřili. U horského hotelu se pasou sobi, nedaleko lyžařské sjezdovky. Na záchodě teče teplá, šamponuji si hlavu..Je krásně, fotíme kytičky. Jsme jezera INARI, na koupání zima. V obchodech kožešiny, potkáváme Japonce, ti fotí a kupují vše, co vidí. V národním parku jdeme na noční výlet do skanzenu asi 12 km. Navštívíme Tatanaku, NP, kde probíhají gold soutěž v rýžování. Ve stánku kupujeme parohy, nože. Přes polarcirkel jedeme na jih, všude ještě stále roste lišejník, dutohlávka sobí, indikátor čistého ovzduší. Jsme na hranicích s Ruskem. Dlouhé vyplňování, zda vezeme zlato, zbraně, drogy. Osobní prohlídky, bágel přes rentgen. Ostatné dráty, zorané pásy, pěticipé hvězdy a socha Lenina. Tady se zastavil čas. Výbory, hraniční město - bordel, děs a hrůza, a to byl kdysi náš vzor. V Petěrburku šmejdím po Auroře, tady odsud Vladimír Ilji vystřelil po dvou pivech na Zimní palác. měním 10 marek za 35500 rublů. Kupuji nanuk, makáč, vodku, matrjošky. Za poslední drobné chci poštovní známky, ale prodavač mně říká, hod' je do Něvy. Ještě meloun a rychle pryč. V Estonsku Talin - hodně krásných pravoslavných kostelů plných ikon. Spíme u moře, červený západ slunce. V Lotyšsku Riga, trh, samý jantar, hodně nepořádku, 50% nezaměstnaných, bída, měníme masové konzervy za marky. V Litvě Vilnius, prohlížíme pamětihodnosti. Navštívíme hrad Traku, národní památku. V Polsku Varšava, řeka Visla, hodně obnovených kostelů, náměstí, ale žebrající cikánky. A naše Ostrava - hamburgera, pivo, vodku, dobro došli. Rychlíkem do Hodonína, chvíli jsem si schrupnul na lavce a nějaký lapka mi hvízdal batoh i kabelu a v něm foťák, dárky a asi za 6000 věcí fuč. Naštěstí doklady a peníze mám v ledvince. No každá sranda něco stojí. Ale stávají se horší věci. Je lepší být než mít. Trochu jsem to oplakal, ale dnes už se zase směju.

Pedro